

Titel: Forsøg at beskrive den nærværende Tilstand af de grundige og skønne Videnskaber samt smukke Konster i Dannemark og Norge. Skreven paa Fransk af en Engelskmand, oversat og forøget med Anmerkninger af en Dansk

Citation: "Forsøg at beskrive den nærværende Tilstand af de grundige og skønne Videnskaber samt smukke Konster i Dannemark og Norge. Skreven paa Fransk af en Engelskmand, oversat og forøget med Anmerkninger af en Dansk", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 12*, Morten Hallager, 1771, s. 28. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_012-shoot-w1_012_020_p28_bZONE1155228/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 12

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Imedens man giver Pensioner til fremmede Lærde, som ere naturaliserte i Landet; imedens man giver Forøring til andre uden for Landet, lader man Landets egne Lærde vansnøgte, man hender dem ikke, man foragter dem, man læser ikke deres Værker. Det som paa nogen Maade kan undskyldes de Store, er, at de ikke forstaae Landets Sprog. Man har lader bortdøe i Armod, eller i det mindste, uden at ere deres Fortjenester bb) en Tullin, den største Poet, som Danmark nogen Tid har havt, en Treschow, der var en meget dybsindig Theolog. Jfr. Lange, lærer i Sprogene. Nu omstunder lader man Hr. Lodde og Jfr. Viehl fortæres i Mærket. For dog at undskyldes de Danske, er det nok, at slige Hændelser træffe ind hos alle Nationer, endog iblandt os. Shakespear og Miltonere Deviser herpaa.

Alles

bb) Atter Beskyldninger uden Grund. Tullin blev almindelig æret, saasnart han først blev bekendt af hans Matidag; Han blev belønnet for hans Digte om Slabningen, og Søefarten, som Pritiskskrifter; og havde hans Død en forekommet det, var vist hans Ære og Belønning blevet større. Man slutte det af den Begierlighed, hvormed hans Skrifter ere optagne. Treschow blev ikke glemt hverken at æres eller belønnes, og han aflag ofte den Befordring, som blev ham tilbuden. Men det var vel en Forfatteren bevidst. Om Resten er han lige got underrettet.